

USNESENÍ

Okresní soud v Táboře rozhodl soudcem Mgr. Jiřím Vaňkem ve věci

navrhovatele:

proti
odpůrci:

za účasti:

Okresní státní zastupitelství v Táboře
sídlem tř. Kpt. Jaroše 1851, 390 03 Tábor

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

číslo dne 30. 4. 2025

..... dne

.....

v Táboře
- 8. 01. 2026

o návrhu na prodloužení doby trvání předběžného opatření ve věci ochrany proti domácímu násilí

takto:

I. Doba trvání předběžného opatření nařízeného usnesením Okresního soudu v Táboře ze dne 5. 3. 2025, č. j. 8 Nc 5101/2025–14, se prodlužuje do 5. 9. 2025.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Okresní soud v Táboře nařídil usnesením ze dne 5. 3. 2025, č. j. 8 Nc 5101/2025–14, předběžné opatření, jímž uložil odpůrci, aby opustil, nezdržoval se a nevstupoval do společného obydlí s navrhovatelem, a to rodinného domu na adrese [redacted] jakož i do jeho bezprostředního okolí do vzdálenosti 200 metrů a nezdržoval se tam, a dále aby se zdržel nežádoucího sledování, setkávání a obtěžování navrhovatele jakýmkoli způsobem (výrok I.). Současně rozhodl o nákladech řízení (výrok II.) a o povinnosti zaplatit soudní poplatek (výrok III.)
- Navrhovatel podal dne 19. 3. 2025 u zdejšího soudu návrh na prodloužení doby trvání předběžného opatření podle § 405 a násl. zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z. ř. s.“), s odůvodněním, že stále žije ve strachu, co se bude odehrávat po návratu odpůrce do společné domácnosti. V chování odpůrce vzrostla jeho impulzivita a agresivita, zatímco on je vzhledem ke svému věku 72 let velmi zranitelný. Od svého druhého syna má informace, že odpůrce je v současném místě pobytu u matky spokojený, tato je ochotna jej dál nechat bydlet u sebe a odpůrce souhlasí s tím, že si u ní zřídí oficiální místo svého trvalého bydliště. Vzhledem k stále častějším projevům vzteku odpůrce a jeho agresivity zejména po požití alkoholu, které bylo v době soužití s navrhovatelem pravidelné, má důvodnou obavu, že by se odpůrce mohl znovu vůči němu začít chovat tak, jak tomu bylo před jeho vykáváním. Stav, kdy je další soužití s odpůrcem pro navrhovatele nesnesitelné stále trvá, a vzhledem k opakovanému předchozímu násilnému jednání odpůrce vůči navrhovateli navrhuje prodloužení vykávání odpůrce o 6 měsíců. Při jednání, které soud nařídil v souladu s § 411 odst. 1 z. ř. s., navrhovatel doplnil, že od nařízení předběžného opatření vidí syna poprvé, syn mu netelefonoval a ani jej jinak nekontaktoval. Dále uvedl, že odpůrci se vzhledem ke svému věku neubrání, neví, jak by se k němu odpůrce po návratu do společné domácnosti choval, a trval na tom, aby odpůrce i nadále zůstal bydlet u své matky v [redacted]

3. Odpůrce se k návrhu na prodloužení doby trvání předběžného opatření o 6 měsíců nevyjádřil tak, že s ním souhlasí. Ve své výpovědi při jednání uvedl, že vydané předběžné opatření, kterým mu bylo zakázáno stýkat se s otcem, plně respektoval. Dále přiznal, že otce fyzicky napadal a také jej opalil vodou. Nad svým jednáním vyjádřil lítost. Uvedl, že v současné době bydlí u matky v [REDAKCE] a chce si tam zařídit i trvalé bydliště.
4. Podle § 751 odst. 1 až 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), stane-li se další společné bydlení manželů v domě nebo bytě, v němž se nachází rodinná domácnost manželů, pro jednoho z nich nesnesitelné z důvodu tělesného nebo duševního násilí vůči manželovi nebo jinému, kdo v rodinné domácnosti manželů žije, může soud na návrh dotčeného manžela omezit, popřípadě i vyloučit na určenou dobu právo druhého manžela v domě nebo bytě bydlet. Stejně jako v odstavci 1 lze postupovat v případě, že se jedná o manžele rozvedené, jakož i v případě, kdy manželé nebo rozvedení manželé bydlí společně jinde než v rodinné domácnosti. Omezení, popřípadě vyloučení práva manžela v domě nebo bytě bydlet, určí soud nejdéle na dobu šesti měsíců. Soud na návrh rozhodne znovu, jsou-li pro to zvláště závažné důvody. Právo domáhat se ochrany proti domácímu násilí má také každá jiná osoba, která žije spolu s manžely nebo rozvedenými manžely v rodinné domácnosti. Podle § 3021 o. z. se ustanovení § 751 až 753 proti domácímu násilí použijí také v případě společného bydlení jiných osob, než jsou manželé. Podle § 410 z. ř. s. navrhovatel může před uplynutím doby uvedené v § 408 podat návrh na prodloužení doby trvání předběžného opatření podle § 405. Podle § 408 odst. 1 z. ř. s. předběžné opatření podle § 405 trvá 1 měsíc od jeho vykonatelnosti. Podle § 411 odst. 2 z. ř. s. při rozhodování o návrhu soud vezme v úvahu zejména trvání stavu ohrožení navrhovatele, majetkové či jiné poměry účastníků, včetně vlastnických a jiných vztahů ke společnému obydlí, na které se vztahuje předběžné opatření, a další rozhodné okolnosti včetně dalších probíhajících řízení mezi účastníky. Podle § 413 z. ř. s. předběžné opatření podle § 405 zanikne nejpozději uplynutím 6 měsíců od jeho vykonatelnosti.
5. Soud se v první řadě zabýval otázkou, zda navrhovatel podal svůj návrh v zákonem stanovené prekluzivní lhůtě. Usnesení o nařízení předběžného opatření bylo vydáno dne 5. 3. 2025 v 9:30 hodin. Návrh na prodloužení doby trvání předběžného opatření byl u soudu podán dne 13. 3. 2025 v 15:25 hodin. Je tedy zjevné, že navrhovatel požádal o prodloužení doby trvání předběžného opatření před uplynutím doby uvedené v ust. § 408 odst. 1 z. ř. s., tedy včas.
6. Po přezkoumání a zhodnocení provedených důkazů, a to jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech, dospěl soud k závěru, že návrh navrhovatele je zcela důvodný. V řízení bylo bezpečně prokázáno, že odpůrce opakovaně fyzicky napadal navrhovatele, a to až takovým způsobem, že zde bylo důvodné podezření, že jeho jednání naplnilo všechny znaky skutkové podstaty trestného činu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, jak má soud za prokázané záznamem o zahájení úkonů trestního řízení (č. l. 13 spisu). Uvedené fyzické násilí odpůrce vůči navrhovateli bylo prokázáno nejen výpovědí navrhovatele, ale i lékařskými zprávami (č. l. 11 až 13 přílohového spisu zn. 8 Nc 5101/2025, který byl celý proveden jako důkaz), dále výpovědí svědka [REDAKCE] mladšího (č. l. 17), ale i doznáním odpůrce (č. l. 16 p. v.). Je proto plně pochopitelné a zcela odůvodněné, že vzhledem k přechodnému opakovanému násilnému jednání odpůrce vůči navrhovateli přetrvává u navrhovatele obava z tohoto dalšího možného násilného jednání, pokud by došlo k obnovení společného soužití. Z obsahu vyjádření odpůrce, že s návrhem navrhovatele souhlasí, lze dovodit jistou míru sebereflexe, neboť odpůrce si patrně uvědomuje, že opětovné soužití s navrhovatelem by mohlo opětovně vyvolat situace, kterých by pak litoval, tak jak nyní uvádí, že lituje svého dřívějšího násilného chování vůči navrhovateli. Nelze však přehlédnout, že agresivní chování odpůrce vůči navrhovateli je opakované, tedy že poslední fyzický útok odpůrce na navrhovatele dne 21. 2. 2025 není jen zcela výjimečným a ojedinělým vybočením, ale že tyto trvají delší dobu, jak to oba účastníci i svědek při jednání uvedli. Navrhovatel se přitom snaží v těchto případech odpůrce chránit, jak plyne z připojeného spisu, dle kterého

navrhovatel při loňském fyzickém útoku odpůrce na svou osobu a majetek policii uvedl, že mu žádná újma na zdraví ani majetku nevznikla, přestože odpůrce kopl navrhovatele do oblasti zad a vyházel mu věci přes balkón na dvůr. Ze sdělení Okresního státního zastupitelství v Táboře vyplynulo, že i v této věci navrhovatel policii sdělil, že nesouhlasí s trestním stíháním odpůrce a lze tedy logicky předpokládat, že trestní věc, ve které je odpůrce důvodně podezřelým ze spáchání výše uvedeného trestného činu vůči navrhovateli, bude odložena. Toto shovívavé jednání navrhovatele může vést u odpůrce k dojmu, že je jedno, jak se k navrhovateli chová, neboť není za své zavrženíhodné jednání vůči vlastnímu otci jakkoli citelně trestněprávně potrestán. Podle názoru soudu je proto namístě poskytnout navrhovateli jím požadovanou ochranu před dalším možným násilným jednáním odpůrce vůči jeho osobě, a to alespoň formou prodloužení trvání předběžného opatření. Navrhovatel je rovnodílným spoluvlastníkem domu č. p. [REDACTED] se svojí sestrou, odpůrce k tomuto domu nemá založeno žádné věcné právo a ani smluvní právo. Odpůrce má v současné době faktické bydliště u své matky v [REDACTED] může zde bydlet i nadále, chce si zde zaevidovat i své úřední trvalé bydliště. Vzhledem k tomu, že plně respektuje dosavadní nařízené předběžné opatření, které mu zakazuje jakýkoli styk s navrhovatelem, nedošlo od jeho vydání k žádnému dalšímu negativnímu chování odpůrce vůči navrhovateli. Tento stav je třeba zachovat co nejdéle, a soud proto považuje vzhledem k výše uvedeným skutkovým okolnostem za příležitý návrh navrhovatele na prodloužení předběžného opatření o šest měsíců od vykonatelnosti původního rozhodnutí. Návrhu bylo proto vyhověno a doba trvání předběžného opatření prodloužena do dne 5. 9. 2025. Pro odpůrce tedy stále platí, a to až do dne 5. 9. 2025, jeho povinnosti uvedené konkrétně v odst. 1. tohoto usnesení, tedy jakkoli navrhovatele kontaktovat a obtěžovat, pod sankcí trestního stíhání.

7. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, (§ 23 z. ř. s. se s ohledem na povahu věci neuplatní) tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, když úspěšný navrhovatel se práva na náhradu nákladů řízení vzdal.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustné podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho stejnopisu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře prostřednictvím soudu podepsaného. Právo odvolání nepřísluší tomu, kdo se jej po vyhlášení rozhodnutí vzdal. Rozhodnutí je vykonatelné vydáním (§ 407 z. ř. s.). Maření tohoto rozhodnutí by mohlo být soudem shledáno jako trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 trestního zákoníku.

Tábor 3. dubna 2025

Mgr. Jiří Vaněk v. r.
soudce

